

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417213906
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4417213906.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, o návrhu manžela: N. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. C., Z. O. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 5676/7, IČO: 47 237 023, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Ema Zacharová, proti manželke: T. K. C. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. - Y., O. XXX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária OLEXOVA VASILISIN s.r.o., so sídlom Bratislava, Gorkého 6, IČO: 36 820 059, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Zuzana Olexová, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode manželstva k maloletému dieťaťu: J. C., nar. XX. XX. XXXX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 1 ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25. januára 2019, č. k. 11P/229/2017-452, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletej J. C., nar. XX. XX. XXXX a výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) rozsudkom zo dňa 25. januára 2019, č. k. 11P/229/2017-452, rozviedol manželstvo N. C., nar. 11. XX. XXXX a T. K. C. W., rod. W., nar. XX. XX. XXXX, uzatvorené dňa 22. 09. 2012 vo Veľkom Kýri, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Veľký Kýr, vo zväzku 8, ročník 2012, na strane 111, pod poradovým číslom 5.

1.2. Maloleté dieťa J. C., nar. XX. XX. XXXX zveril na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky od právoplatnosti rozsudku a otcovi uložil povinnosť prispievať na jej výživu vo výške 150 eur mesačne od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca do rúk matky. Zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia.

1.3. Styk otca s maloletou J. C., nar. XX. XX. XXXX, upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párny týždeň v roku v čase od piatka od 17:00 hodiny do nedele do 18:00 hodiny, kedy je oprávnený mal. dieťa v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po skončení styku v určenom čase je povinný maloletú matke v mieste jej bydliska odovzdať. Táto úprava nebude platiť počas letných prázdnin, vianočných sviatkov a veľkonočných sviatkov. Ďalej je otec oprávnený stretávať sa s mal. dieťaťom každý nepárny týždeň v roku v stredu od 15:00 hodiny, s tým, že si ju prevezme zo školského zariadenia a je povinný mal. dieťa odovzdať v ten istý týždeň vo štvrtok ráno o 8:00 hodine do školského zariadenia. Táto úprava nebude platiť počas letných prázdnin, vianočných sviatkov a veľkonočných sviatkov. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom počas letných prázdnin každý nepárny rok od 20. 07. od 10:00 hodiny do 31. 07. do 18:00 hodiny a od 20. 08. od 10:00 hodiny do 31. 08. do 18:00 hodiny a každý párny rok od 01. 07. od 10:00 hodiny do 10. 07. do

18:00 hodiny a od 01. 08. od 10:00 hodiny do 10. 08. do 18:00 hodiny; počas vianočných sviatkov každý nepárny rok od 24. 12. od 12:00 hodiny do 30. 12. do 17:00 hodiny a každý páry rok od 30. 12. od 10:00 hodiny do 05. 01. nasledujúceho roka do 10:00 hodiny; počas veľkonočných sviatkov každý páry rok od Zeleného štvrtka od 16:00 hodiny do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 16:00 hodiny; počas jarných prázdnin každý nepárny rok od nedele predchádzajúcej prázdninám od 16:00 hodiny do piatku do 17:00 hodiny. Otec je oprávnený maloleté dieťa v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení stretnutia je povinný v určenom čase maloleté dieťa matke v mieste bydliska odovzdať. Matka je povinná maloleté dieťa na toto stretnutie pripraviť a v určený čas v mieste jej bydliska ho otcovi odovzdať. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.1. Rozhodnutie vo veci samej o rozvode manželstva a úprave pomerov manželom na čas po rozvode k maloletému dieťaťu právne odôvodnil s poukazom na § 18, § 19 ods. 1, 2, § 23 ods. 1, 2, 3, § 24 ods. 1, § 25 ods. 1, 2, § 27 ods. 1, § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“ alebo „ZoR“).

2.2. Výrok rozsudku o trovách konania oprel o ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku.

3.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že navrhovateľ rozvodu - manžel sa návrhom podaným dňa 18. 07. 2017 domáhal rozvodu manželstva s manželkou. Zároveň žiadal zveriť maloleté dieťa na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazat' prispievať na výživu dcéry v sume 200 eur mesačne. Návrh odôvodnil tým, že jeho manželka nadviazala známosť s iným mužom, rozvrátila rodinu, začala ho očierňovať a snažila sa získať dcéru do opatery uvedením samých klamstiev a nepráv. S manželkou žijú v spoločnej domácnosti v ich spoločnom rodinnom dome. Maloletú dcéru žiada zveriť do svojej opatery, je stabilný človek, ktorý sledoval a sleduje iba záujem ich rodiny a ich dcéry. Nebráni sa ani striedavej osobnej starostlivosti, táto však vyžaduje zmenu postoja manželky v tom, že sa prestane vyhrážať, prestane ho šikanovať a prestane dcéru ovplyvňovať proti nemu, vráti sa k slušnému konaniu, ktoré vždy v ich rodine dominovalo.

3.2. Manželka na pojednávaniach uviedla, že súhlasí s rozvodom manželstva. Vnímala manželstvo ako veľmi chladné, hneď od začiatku. Aj intímny vzťah bol pre ňu neuspokojivý. Snažila sa niekoľkokrát o tom s manželom rozprávať, ale bezvýsledne. Keď bolo manželstvo dlhodobo nefunkčné, zblížila sa s jedným z obchodných partnerov, s pánom K., čo nepovažuje za príčinu rozvodu. V spoločnej domácnosti s manželom nežijú od augusta 2017. Nikdy spolu nehospodarili, ani nemali spoločný účet. Intímne spolu nežijú dva roky. V súčasnej dobe manželka má túto známosť naďalej, ale nežijú spolu. Manželka - matka navrhla zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti a navrhla výšku výživného 200 eur mesačne. Navrhla úpravu stretávania tak ako je to upravené v neodkladnom opatrení. Nesúhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou z dôvodu veku maloletej a z dôvodu, že maloletá potrebuje stabilné prostredie. Problémom bola aj veľmi zlá komunikácia s manželom. Matka má podozrenie na manipuláciu dieťaťa zo strany otca. Dieťa prišlo často od otca s tým, že je otecko smutný a musí tam byť sám, zakaždým otec reaguje tak, že mamička to takto chcela. Dieťa jej to potom doma vyčíta. Matka uviedla, že otec sa s maloletou stretol podľa úpravy v neodkladnom opatrení asi trikrát. Prvýkrát sa maloletá od otca vrátila celkom kludná, druhýkrát prišla zmätená, stále plakala, tretíkrát prišla od otca v horúčkach, čo otec matke ani nezavolať. Otec s dieťaťom nebol u lekára, matka bola v nedeľu na pohotovosti. Otec nie je schopný sa sám postarať o dieťa. Manželka býva s dcérou v rodinnom dome, v podnájme. Náklady na bývanie má 230 eur mesačne, v čom je všetko zahrnuté. Nemá žiadne pôžičky, ani úvery. Spolu s manželom vlastní rodinný dom, v ktorom býva manžel a po svojom otcovi zdedila čiastku v rodinnom dome, v ktorom býva jej matka. Iný majetok nevlastní.

4.1. Prvoinštančný súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 22. 09. 2012 vo Veľkom Kýri. Z manželstva pochádza maloletá J. C., nar. XX. XX. XXXX. U oboch účastníkov išlo o prvé manželstvo. Manželia mali posledné spoločné bydlisko vo Z. C.. Z výpovedí oboch účastníkov zistil, že účastníci nežijú v spoločnej domácnosti od augusta 2017, nehospodaria spolu, intímne spolu nežijú. Obaja manželia uviedli, že nemajú záujem o obnovenie manželského spoluzitia a ich vzájomné vzťahy sú veľmi narušené. Manželka tiež trvala na rozvode manželstva, má nový vzťah, ktorý nebol dôvodom rozvodu, pretože manželstvo bolo dlhodobo nefunkčné a konfliktné. S ohľadom na neadekvátne správanie manžela vo vzťahu k maloletej, ktoré bola nútená riešiť pobytom v krízovom stredisku trvá na zverení dcéry do svojej osobnej starostlivosti s úpravou styku s otcom každý druhý víkend od piatku do nedele. Manžel dcéru zaťažuje svojím

prežívaním rozvodu manželstva, čo v maloletej vyvoláva ľútosť a zmätok. Ak manžel dokáže tieto stavy zvládnuť, je naklonená aj širšej úprave styku.

4.2. Z predložených dokladov súd zistil, že navrhovateľ rozvodu - manžel je podľa výpisu zo živnostenského registra živnostník podnikajúci pod obchodným menom N. C. VARIANT SERVIS so sídlom Veľký Kýr, Veľká Pažiť 978/44. Predmet podnikania je diagnostika a opravy cestných motorových vozidiel, oprava karosérií, kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi alebo iným prevádzkovateľom živnosti, maloobchod a veľkoobchod s novými a ojazdenými motorovými vozidlami a ich súčiastkami. Z daňového priznania navrhovateľa za rok 2017 vyplývajú vykázané príjmy zo živnosti vo výške 20 346,63 eura, výdavky vo výške 30 710,64 eura a vykázal daňovú stratu vo výške 10 364,01 eura. Manželka je jedinou spoločníčkou a jedinou konateľkou spoločnosti BKG SERVIS, s.r.o., so sídlom Nitrianske Hrnčiarovce, Horná Malanta 19. Spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra 08. 05. 2013. Z daňového priznania spoločnosti za rok 2016 vyplýva výsledok hospodárenia spoločnosti za účtovné obdobie pred zdanením bol 31 568,68 eura. Z daňového priznania spoločnosti za rok 2017 vyplýva výsledok hospodárenia spoločnosti za účtovné obdobie pred zdanením bol 140 326,71 eura. Je zamestnaná vo svojej spoločnosti a jej priemerný mesačný čistý príjem je 1 112 eur. Z oznámenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch, okresný dopravný inšpektorát vyplýva, že navrhovateľ vlastní dve osobné vozidlá, jedno nákladné vozidlo, ktoré je vyradené z cestnej premávky a jeden nákladný prívos. Manželka ako fyzická osoba nevlastní žiadne motorové vozidlo.

4.3. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7P/262/2017 prvoinštančný súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/262/2017-527 z 20. 02. 2018 v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Nitre (správne Krajského súdu v Nitre - pozn. odvolacieho súdu) sp. zn. 9CoP/24/2018-670 z 12. júla 2018 súd zveril maloletú J. C., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matke s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a otcu zaviazal prispievať na jej výživu vo výške 150 eur mesačne od 11. 08. 2017. Zároveň upravil stretávanie sa otca s mal. dieťaťom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párnny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že je oprávnený maloletú v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný maloletú matke v mieste jej bydliska odovzdať. Ďalej je oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň v stredu od 14.00 hod. s tým, že si ju prevezme zo školského zariadenia a je povinný odovzdať maloletú v ten istý týždeň vo štvrtok ráno o 8.00 hod. do školského zariadenia. Upravil tiež stretávanie počas letných prázdnin.

5. Z vykonaného dokazovania súd uzavrel, že manželstvo účastníkov je nefunkčné a formálne a návrh navrhovateľa posúdil súd ako dôvodný. Vzťahy medzi manželmi sú hlboko, vážne a trvale narušené a nie je predpoklad obnovenia manželského spolužitia. Manželstvo účastníkov neplní funkcie stanovené v zákone o rodine, pretože manželia spolu nežijú, nehospodária, intímne sa nestýkajú a spoločne nezabezpečujú výchovu a starostlivosť maloletému dieťaťu. Pokiaľ ide o rozvrat v manželstve účastníkov, súd dospel k záveru, že tento je vážny a trvalý, v dôsledku vzájomného odcudzenia, mimomanželskej známosti manželky a nie je možné obnoviť ich manželské spolužitie, preto manželstvo rozviedol.

6. Pri úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu súd uviedol, že sa musel v prvom rade vysporiadať s otázkou zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov alebo zverenia maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti tak, ako to navrhoval otec dieťaťa. V tejto súvislosti konštatoval, že rozhodovanie o starostlivosti maloletého dieťaťa rodičov, ktorí nežijú spolu, sa riadi vždy záujmom maloletého dieťaťa a súd vždy prihliadne na to, aby boli zaistené najpriaznivejšie podmienky pre zdravý vývoj dieťaťa. V konaní bolo preukázané, že obaja rodičia majú vytvorené riadne bytové podmienky na výchovu dieťaťa, majú vytvorený citový vzťah k dieťaťu a aj maloletá má pozitívny citový vzťah k obojmu rodičom. V nadväznosti na otcom navrhovanú striedavú osobnú starostlivosť prvoinštančný súd uviedol, že dieťaťu v tomto veku, týždňové striedanie starostlivosti nie je vhodné. Pocit istoty, ktorý maloleté dieťa potrebuje by bol narušený, čo by mohlo mať vážny vplyv na riadny psychický vývoj dieťaťa v neskoršom období. Maloletá má zázemie u matky, matka sa o ňu riadne stará a s otcom sa pravidelne stretáva. Maloletá je vo veku, keď potrebuje mať pri sebe skôr matku ako otca. Súd zistil, že komunikácia medzi rodičmi nie je taká kvalitná, aby bolo možné nariadiť striedavú osobnú starostlivosť. Komunikácia je disfunkčná z dôvodu opakovaných návratov otca do minulosti, k vzájomným sporom a konfliktom. Pri striedavej osobnej starostlivosti, nejde len o odovzdávanie dieťaťa, ale takáto starostlivosť si vyžaduje kvalitnú a dobrú komunikačnú úroveň rodičov, vo všetkých oblastiach,

ktoré sa týkajú maloletého dieťaťa, zvlášť pri dieťati vo veku päť rokov. S poukazom na uvedené zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky. Skutočnosť, že rodičia maloletého dieťaťa nebývajú spolu, neobmedzuje rodičovské práva a povinnosti žiadneho z rodičov, preto rozhodol, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia.

7. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a tiež zo schopností a možností oboch rodičov. Maloleté dieťa navštevuje materskú školu, jeho odôvodnené potreby sú na stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby a krúžky, ktoré dieťa navštevuje. Otec je živnostník, matka je jedinou konateľkou a spoločníčkou vo svojej spoločnosti, v ktorej je aj zamestnaná. Otec uviedol, že jeho príjem zo živnosti je mesačne 1 000 eur, matka uviedla, že jej príjem z pracovného pomeru vo svojej spoločnosti je 1 100 eur mesačne. Podľa názoru súdu otec zo svojho príjmu je schopný prispievať na výživné maloletého dieťaťa sumou 150 eur mesačne, aj s prihliadnutím na životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v platnom znení, ktoré je vo výške 205,07 eura mesačne. Otcovi zostane po zaplatení výživného ešte dostatok finančných prostriedkov na pokrytie jeho výdavkov a nebude dotknutá jeho životná úroveň. Uvedená výška výživného je primeraná veku a potrebám maloletého dieťaťa a spolu s vyživovacou povinnosťou zo strany matky a rodinnými prídavkami bude primerane pokrývať odôvodnené potreby maloletého dieťaťa.

8. Stretávanie sa otca s mal. dcérou (správne v zmysle § 25 Zákona o rodine „styk otca s maloletou dcérou“ - pozn. odvolacieho súdu) upravil prvoinštančný súd z dôvodu, že rodičia sa nevedeli dohodnúť na tejto úprave mimosúdne. Otec má právo sa s dieťaťom a takto sa podieľať na jeho výchove. Pri úprave styku vychádzal z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre pri úprave na čas do rozvodu manželstva, s tým rozdielom, že posunul styk v nepárnom týždni v roku v stredu od 15.00 hod., aby maloletú v škôlke nemuseli budiť z popoludňajšieho spánku. Taktiež upravil styk otca s maloletou počas vianočných sviatkov, veľkonočných sviatkov, jarných a letných prázdnin tak, aby obaja rodičia mohli tráviť s dieťaťom tieto prázdniny a sviatky približne rovnako. Takto upravený styk je vzhľadom na vek maloletej, jej riadny vzťah k otcovi, primeraný na to, aby sa medzi otcom a dcérou naďalej rozvíjal a upevňoval cit spolupatričnosti. Ak to bude v záujme maloletej a rodičia sa budú vedieť dohodnúť, môže si dohodnúť aj inú úpravu a rozsah styku otca s dieťaťom.

9.1. Proti tomuto rozsudku v časti úpravy rodičovských práv a povinností, a to proti výrokom o zverení maloletej J. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, o úprave styku otca s mal. dcérou a výrokom upravujúcim prevzatie dieťaťa otcom a povinnosti matky pripraviť maloletú na styk s otcom, podal v zákonnej lehote odvolanie manžel (ďalej len „otec maloletej“), žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil (resp. napadnuté výroky zrušil) tak, že zveruje maloleté dieťa: J. C., nar. XX. XX. XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorí budú zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v jednotýždňových intervaloch. Počas trvania striedavej starostlivosti sa výživné neurčuje. Ďalej žiadal zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. (úprava styku) tak, že maloletá J. C., nar. XX. XX. XXXX, bude každý nepárny týždeň v osobnej starostlivosti matky a každý párný týždeň v osobnej starostlivosti otca, pričom rodičia si maloletú vzájomne odovzdajú vždy v nedeľu o 17:00 hod. tak, že maloletú si vyzdvihne rodič, u ktorého má byť dieťa v nasledujúcom týždni v mieste bydliska druhého rodiča. Táto úprava platí počas roka okrem jarných prázdnin, veľkonočných sviatkov, letných prázdnin a vianočných sviatkov. Žiadal zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. a zmeniť ho vo výroku VI. nasledovne: a) Maloletá bude v osobnej starostlivosti otca - počas jarných prázdnin, každý nepárny rok od nedele predchádzajúcej prázdninám od 16:00 hod do soboty do 17:00 hod. - počas veľkonočných sviatkov, každý párný rok Zeleného štvrtka od 16:00 hodiny do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 16:00 hodiny. Počas vianočných sviatkov každý nepárny rok od 24. 12. od 12:00 hodiny do 30. 12. do 10:00 hodiny a každý párný rok od 30. 12. od 10:00 hodiny do 05. 01. nasledujúceho roka do 10:00 hodiny - počas letných prázdnin každý rok od 01. 07. od 10:00 hod. do 16. 07. do 10:00 hod. a od 01. 08. od 10:00 hod. do 16. 08. do 10:00 hod., b) Maloletá bude v osobnej starostlivosti matky - počas jarných prázdnin, každý párný rok od nedele predchádzajúcej prázdninám od 16:00 hod do soboty do 17:00 hod. - počas veľkonočných sviatkov, každý nepárny rok od Zeleného štvrtka od 16:00 hodiny do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 16:00 hodiny. Počas vianočných sviatkov každý párný rok od 24. 12. od 12:00 hodiny do 30. 12. do 10:00 hodiny a každý nepárny rok od 30. 12. od 10:00 hodiny do 05. 01. nasledujúceho roka do 10:00 hodiny - počas letných prázdnin každý rok od 16. 07. od 10:00 hod. do 01. 08. do 10:00 hod. a od 16. 08. od 10:00 hod. do 31. 08. do 17:00 hod. Súd ruší rozsudok prvej inštancie vo výroku VII.

- Súd ruší rozsudok prvej inštancie vo výroku VIII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9.2. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Bolo nesporné, že obaja rodičia majú záujem o osobnú starostlivosť o maloletú, obaja sú spôsobilí dieťa vychovávať, majú k tomu obaja vytvorené rovnocenné podmienky a obaja dokážu zabezpečiť potreby maloletej. Z psychologického posúdenia vyplýva, že maloletá má pozitívny citový vzťah k obojmu rodičom. S poukazom na uvedené navrhoval, aby súd prvej inštancie zveril mal. dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Vytykal súdu, že aj napriek uvedeným skutočnostiam dostatočne neskúmal záujem maloletej a zveril ju do osobnej starostlivosti matky a svoje rozhodnutie nijako nezdôvodnil. Tým, že súd maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky výrazne obmedzil rodičovské práva otca ako aj dcéry na rovnocenný vzťah k obojmu rodičom. Dcéra má pozitívnu citovú väzbu k obojmu rodičom a pocit istoty jej vedľa poskytnúť obaja rodičia, keďže sa o ňu od narodenia spoločne starali. Dcéra je viac naviazaná na otca, čo potvrdila aj matka. Poukázal na vyšetrenie u lekára, ktoré s dcérou absolvoval na prizvanie matkou a následne prebehol styk aj mimo súdnej úpravy, pretože sa ho maloletá dožadovala. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že psychologické potreby dieťaťa sa vzhľadom na vek dieťaťa menia a je toho názoru, že pre dieťa v tomto veku týždňové striedanie starostlivosti nie je vhodné. S uvedeným nesúhlasil, pretože súd tento svoj názor žiadnym spôsobom neodôvodnil. Súd tvrdil, že pocit istoty dieťaťa by bol narušený, akým spôsobom by malo prísť k jeho narušeniu, súd neuvádza. Pociť istoty dieťaťa narušila matka, ktorá zo dňa na deň dcéru vytrhla z jej domova a dlhodobo jej bránila v styku, z vymyslených dôvodov. Matka je nestabilná, počas trvania manželstva si našla iného partnera a zanevrela na svoju rodinu. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. V čase rozhodovania o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti matky nebol skúmaný vplyv výchovného prostredia matky na vývoj dcéry a vychádzal zo správy referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR z apríla 2018.

10.1. Prvoinštančný súd vychádzal z nesprávneho skutkového zistenia, ak tvrdil, že stabilitu vie dcére poskytnúť matka. Bolo preukázané, že otec sa staral o maloletú spolu s matkou až do okamihu, kedy dcéru bez jeho vedomia, proti jeho a dcérinej vôli, zo spoločnej domácnosti odniesla. Maloletá má väzby k spoločnému domu vo Z. C., ktorý je jej domovom a ktorý v súčasnosti obýva otec. Matka dcéru bezdôvodne odvieďla do krízového centra, potom sa s ňou dvakrát sťahovala a teraz bývajú v rodinnom dome matkinho partnera. Matka dcére nevytvára stabilné prostredie a aj napriek tomu súd zveril dcéru do jej osobnej starostlivosti. Takéto rozhodnutie súdu nie je v záujme dieťaťa. Navyše dodal, že si vie pracovný čas prispôbiť potrebám dcéry a tiež dcére umožňuje kontakt aj s ďalšou rodinou, starými matkami, tetou, bratrancom atď., s ktorými má dobrý vzťah a matka jej takýto kontakt odopiera. Namietol záver, že maloletá má stabilné prostredie u matky a je u nej ukotvená. K uvedenému došlo z dôvodu neprimerane zdĺhavého konania a benevolentného prístupu sociálnych pracovníčok, ktoré netrvali na tom, aby mal umožnený s dcérou širší styk. Opakovane sa dožadoval častejšieho styku s dcérou, čo prezentoval aj na ÚPSVaR aj v konaní pred súdom. Z dôvodu, že styk prebiehal, hoci nedostatočný, súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že sa dcére venuje, robí s ňou aktivity na jej rozvoj a pripravuje ju na školskú dochádzku. Nesúhlasil, že maloletá je vo veku, kedy potrebuje skôr matku ako otca. Takéto tvrdenie je v rozpore s rolou rodičov, pričom obaja sú v konaní nezastupiteľní. Zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov sa dá predísť uprednostňovaniu jedného z rodičov.

10.2. Z vykonaného dosadzovania súd dospel aj k nesprávnym záverom ohľadom problematickej komunikácie rodičov, keďže reálne spolu komunikujú pri odovzdávaní dieťaťa a pri súčasnej úprave nie je žiaden problém. Dokázali sa dohodnúť o absolvovaní kožného zákroku maloletej, matka mu umožňuje styk s dcérou aj nad rozsah súdnej úpravy a on súhlasil s tým, že matka pôjde na dovolenku s dcérou v čase, kedy by mala byť na styku u neho. Komunikácia teda prebieha bezproblémovo a jej zavedením by prišlo k pravidelnosti a eliminácii komunikačných problémov, keďže obaja majú na zreteli najlepší záujem mal. dcéry. Poznamenal, že je ochotný sa presťahovať do G., pretože je to v záujme mal. dcéry. V súčasnosti môže užívať byt, ktorý vlastní spoločnosť jeho švagrinej. Za nesprávne považoval tvrdenie súdu, že zverením mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov zachováva väčšinu rodičovských práv a povinností rodiča, ktorému dieťa zverené nebolo. Styk upravený v rozsahu podľa prvoinštančného rozhodnutia je pre zachovanie jeho rodičovských práv a zabezpečenie výchovy

nepostačujúci, pretože sa tak nemôže podieľať na dcérinom každodennom živote a vytvára sa priestor pre ich vzájomné odcudzenie. Rovnako tak nie je rovnocenne upravený styk rodičov počas prázdnin, keďže počas letných prázdnin je úprava výrazne v prospech matky.

10.3. Prvoinštančný súd nedostatočne zistil skutočný stav vecí, nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým záverom. Následne rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, pričom v odôvodnení neuviedol, prečo dôkazy nevykonával (písomné vyhlásenia, ktoré počas konania súdu predložil potom ako súd oznámil, že nebude vypočúvať otcom navrhnutých svedkov). Súd pri rozhodovaní vychádzal z neaktuálnych správ zo šetrenia pomerov rodičov, teda hlavne matky. Matka sa počas konania vyjadrila, že je dobrý otec a má dobrý vzťah s dcérou. Počas konania bolo preukázané, že obaja rodičia spĺňajú podmienky starostlivosti o dieťa a dcéra má citovú väzbu k obom rodičom. Je nepochybné, že striedavá osobná starostlivosť by dcére zabezpečila rovnocenný vzťah k obom rodičom a rodičia by mali zachované rovnaké rodičovské práva, čo je v záujme dieťaťa. Ak by súd návrhu na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti nevyhovel, žiadal, aby rozšíril styk otca s maloletou aspoň v rozsahu, že otec je oprávnený stretávať sa s dcérou každý párny týždeň v roku od stredy od 15:00 hodiny, s tým, že si ju prevezme zo školského zariadenia do nasledujúceho pondelka do 8:00 hod., s tým, že ju odovzdá do školského zariadenia.

11. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní prihliadal na záujem mal. dieťaťa. Komunikácia medzi rodičmi je aj naďalej problematická, opakovane sa urážajú a osočujú aj v prítomnosti dieťaťa. Poukázal na závery Mgr. Vačkovej, klinického psychológa, ktorá formulovala odporúčania správneho prístupu k maloletej. Otec odporúčania nedodržiava a matku pred dieťaťom znevažuje. Zo záverov správy psychológa Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky z 17. 04. 2018 vyplýva, že disfunkčná komunikácia pramení v opakovaných návratoch otca do minulosti. Záverom poznamenal, že v súčasnosti nie je striedavá osobná starostlivosť v záujme maloletej, a to aj s ohľadom na jej útlý vek.

12. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila manželka - matka maloletej, konštatujúc, že otec v odvolaní uvádza nepravdy a jeho tvrdenia boli vyvrátené vykonanými dôkazmi. Poprela tvrdenia, že by uviedla, že maloletá je naviazaná na otca. Naopak, otec maloletú J. nešetne psychicky manipuloval, preto bola nútená odísť do krízového centra. V súčasnosti vo svojom správaní pokračuje. Poukázala na svoje skoršie podania, v ktorých je opísané neprípustné správanie sa otca pred maloletou. Dodala, že starostlivosť o maloletú v čase styku u otca zabezpečuje stará matka. Poukázala na priebeh kožného vyšetrenia a správanie sa otca, ktoré nebolo také, ako ho sám opísal. Poukázala aj na predloženú nahrávku, ktorá vyvracia tvrdenia otca, že sa o maloletú staral spolu s matkou. Otec zavádzal aj v súvislosti s možnosťou upraviť si pracovný čas, keď opakovane žiadal o preloženie termínu styku z dôvodu, že mu termín nevyhovoval. Dodala, že často otec pre dcéru nemá počas styku pripravený program, ktorý ak pripravený je, zabezpečuje ho stará matka. Následne berie dcéru do práce do autodiely, čo nie je bezpečné. Otec sa maloletej nevenuje a pozornosti si následne vyžaduje od matky, keď sa vrátil zo styku s otcom. Komunikácia taktiež neprebíha tak, ako to otec opísal. Táto je veľmi zlá. O dcéru sa neinformuje, nevolá jej a netráva s ňou dlhší čas. Aj naďalej matku v prítomnosti mal. J. ponižuje a osočuje, čo následne dcéru musí vysvetliť. Poukázala na dojednanie termínu styku na jarné prázdniny, ktorý následne vôbec nerešpektoval a dcéru priviezol v noci, aj napriek tomu, že na ďalší deň nastupovala do škôlky. Poukázala aj na rozpory v tvrdení otca ohľadom svojich príjmov, keď najskôr predložil daňové priznania preukazujúce dosiahnutie straty a následne tvrdil, že jeho príjem je približne 1 100 eur. Ohradila sa voči vyjadreniam otca, že ho matka označuje za dobrého otca, keď ona ho nikdy za dobrého otca nepovažovala a dodala, že J. sa po styku vracia zanedbaná z hľadiska hygieny. Záverom poukázala aj na vyjadrenia mal. J., ktorá nemá záujem o rozšírenie styku. Postoj otca k maloletej nasvedčuje, že tento má záujem o striedavú osobnú starostlivosť len z dôvodu, aby nemusel platiť výživné a matku mohol citovo vydierať. S poukazom na uvedené navrhla styk zúžiť tak, aby sa nerealizoval počas týždňa.

13. Kolízny opatrovník sa vyjadril aj k matkinmu vyjadreniu na odvolanie otca a konštatoval, že sa pridrižiava svojich doterajších vyjadrení v súdnom konaní ako aj vyjadrenia k odvolaniu z 24. 04. 2019. Prvoinštančný súd pri rozhodovaní sledoval najlepší záujem maloletej, preto navrhol prvoinštančný súd v celom rozsahu potvrdiť.

14.1. Otec maloletej sa písomne vyjadril k vyjadreniu kolízneho opatrovníka z 24. 04. 2019 ako aj k vyjadreniu matky na jeho odvolanie. Kolíznemu opatrovníkovi vytýkal, že si neplní svoju úlohu v konaní. Matka žije v dome svojho priateľa, kde sa s nimi zdržiava každý druhý týždeň aj jeho dcéra z predchádzajúceho vzťahu, čo samo o sebe nezakladá vhodnosť prostredia pre mal. dieťa. Namietol, že mu je bránené v styku s dcérou, pričom priateľ matky s ňou trávi nepomerne viac času aj napriek tomu,

že ide o cudzieho človeka, o ktorom súd nemá žiadne informácie. Kolízny opatrovník nedostatočne zisťoval aktuálnu situáciu. Nie je mu zrejmé, z čoho kolízny opatrovník dospel k záveru o problematickej komunikácii, keď sa ňou nikdy nezaoberal. Počas celého konania vystupuje na strane matky a je neobjektívny. Pokiaľ ide o správu psychologičky Mgr. Vačkovej, na ktorú kolízny opatrovník poukázal, dodal, že ide o správu z roku 2017, ktorá nemá v súčasnosti význam a predložil správu aktuálnu. Požiadaval o verifikovanie všetkých vzťahov psychologickým vyšetrením dieťaťa, ktoré už požadoval. Požadoval aj vyšetrenie matky, ktorá vykazuje znaky lability a nestálosti. Z aktuálnej správy z 17. 05. 2019 vyplýva, že vzťah otca a dcéry je láskyplný. Poprel nedodržiavanie odporúčaní prístupu k dcére od Mgr. Vačkovej. S návrhom kolízneho opatrovníka nesúhlasil a navrhol vykonať potrebné dokazovanie na zistenie skutočného stavu vecí.

14.2. Na vyjadrenie matky z 18. 04. 2019 reagoval v tom smere, že v konaní svoje tvrdenia preukázal predloženými dôkazmi. Pokiaľ ide o absenciu aktuálneho šetrenia pomerov a posúdenia vzťahov ako aj záujmu maloletej zotrváva na tom, že nebol dostatočne zistený skutkový stav vecí. Dokazovanie navrhol doplniť pohovorom s partnerom matky maloletej, ktorému súd priznal viac práv ako otcovi a zároveň, aby opätovne zisťoval, či pomery u matky sú najvhodnejším prostredím pre mal. J.. Pozitívny vzťah J. k otcovi bol potvrdený psychologičkou aj matkou. Zdôraznil, že stabilné prostredie je pre maloletú vytvorené u neho. Poprel, že by sa pred dcérou negatívne vyjadroval na adresu matky, ani jej nepúšťa nevhodné videá. Nesúhlasil ani s tvrdením, že by sa dcére nevenoval a nepripravoval jej program. Taktiež opísal priebeh kožného vyšetrenia mal. J.. Pokiaľ ide o prispôsobovanie si času potrebám maloletej, zotrváva na tom, že si čas prispôbiť vie. Ak žiadal o zmenu termínu styku, bolo to výnimočne. O dcéru javí záujem a má prehľad o jej aktivitách a krúžkoch. Za klamstvá považuje aj tvrdenia matky, že zanedbáva hygienu maloletej. Zdôraznil, že na výživu maloletej prispieva aj nad rozsah vyživovacej povinnosti, dcéra má všetko, čo potrebuje. Zverenie do striedavej osobnej starostlivosti je u neho motivované záujmom mal. dcéry, nie zbavením sa povinnosti plniť si vyživovaciu povinnosť. K vyjadreniu predložil súkromný znalecký posudok č. 13/2019, ktorý vypracoval Mgr. Karol Zabák, znalec v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia a klinická psychológia detí. Pri vypracovaní znaleckého posudku znalec vychádzal zo spisového materiálu, vyšetrenia otca a maloletej. Mal možnosť tak pozorovať správanie sa maloletej v prítomnosti otca, pričom matka opísala aj jej vzťah s matkou. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že otec je z psychologického hľadiska schopný samostatnej starostlivosti o dieťa, dokáže oddiferencovať jeho citové stavy, vie dieťaťu určovať hranice vo výchove a negatívne dieťa voči matke neovplyvňuje.

15. Matka maloletej v reakcii na otcove vyjadrenie uviedla, že pomery u nej v súvislosti s jej aktuálnym pobytom boli šetrené a do súdneho spisu bola doložená správa z ÚPSVaR Nitra. Nie je pravdou, že maloletá má konfliktný vzťah s dcérou partnera matky, práve naopak, ich vzťah je dobrý a predložila o tom aj fotografie. Otec maloletej sa o dcéru jej partnera L. vyjadruje nepekne. Taktiež nevzhládla dôvod pre opätovné posúdenie maloletej odborníkom. Maloletá nemá žiadne problémy vyžadujúce takýto potup. Pomery boli opakovane riadne prešetrené, viackrát boli na ÚPSVaR psychologicko-poradenskom referáte, avšak výsledky boli pre otca neuspokojivé. Zdôraznila, že v nadväznosti na výčitky otca o zavinení rozpadu manželstva a vytrhnutí dcéry z rodinného prostredia, tak v rodine panovali psychické nátlaky, týranie a vydieranie. Správanie otca sa stupňovalo po podaní žiadosti o rozvod. Poukázala na nepriateľské správanie sa voči nej aj zo strany rodiny manžela. V súvislosti s vyplňaním času otca s dcérou, vychádzala z tvrdení dcéry, ktorá jej spoločný čas s otcom opisuje. Zdôraznila, že v danej veci ide len o boj otca proti matke a spôsob vyrovnávania si účtov. Spochybnila tvrdenia otca, že prispieva mimo výživného na uspokojenie potrieb maloletej a žiada predložiť dôkaz. Problematické bolo aj spoločné hospodárenie počas manželstva. V súvislosti s pravidelnosťou styku J. s otcom dodala, že dvakrát sa stalo, že nešla k otcovi podľa rozhodnutia súdu, pretože bola chorá, inak bola vždy riadne pripravená na styk a styk aj prebehol. Záverom uviedla, že otec si je vedomý toho, že matku najviac potrestá prostredníctvom ich dcéry. Aj napriek tomu, že sa snaží vykazovať ako ideálny a starostlivý rodič, skutočnosť tomu nenasvedčuje. O maloletú sa riadne nestará a dostatočne sa jej nevenuje, preto trvá na zúžení styku.

16. Otec maloletej sa písomne vyjadril k vyjadreniu kolízneho opatrovníka z 07. 05. 2013, v ktorom uviedol, že kolízny opatrovník si v danej veci nesplnil svoje povinnosti ohľadom zisťovania skutočného stavu vecí a pri svojom vyjadrení vychádzal z neaktuálnych správ spracovaných na základe neobjektívnych vyjadrení a tvrdení matky. Vzhľadom k postoju kolízneho opatrovníka bol nútený dať vypracovať súkromný znalecký posudok, ktorý súdu predložil. Záverom dodal, že žiada vykonať potrebné dokazovanie za účelom zistenia skutočného stavu vecí.

17. K tomuto vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletej, ktorá opätovne uviedla, že jej pomery z hľadiska zabezpečenia bývania a ostatných podmienok sú u nej vhodné na výchovu maloletého dieťaťa, pričom nie je to len o veľkosti domu. Za neopodstatnené považuje tvrdenia otca, že si nerozumie

s dcérou jej partnera. Tieto tvrdenia sú nepodložené. Nikdy ich spolu nezažil. Vzťah majú naopak viac ako súrodenecký a je ochotná pristúpiť aj na doplnenie dokazovania v tomto smere. Pokiaľ ide o styk s dcérou, v ktorom mu má byť bránené, zdôraznila, že styk prebieha podľa rozhodnutia súdu, niekedy aj v širšom rozsahu. Tvrdenia otca, že neboli dostatočne šetrené pomery u matky, že kolízny opatrovník nesprávne argumentoval zlou komunikáciou medzi matkou a otcom, čo má nasvedčovať nesprávnosti rozhodnutia ohľadom zverenia maloletej do starostlivosti matky považuje za nedôvodné, pretože kolízny opatrovník nielenže opakovane šetril pomery a navyše sa opakovane zúčastňovali odborného poradenstva na psychologicko-poradenskom referáte ÚPSVaR Nové Zámky, ktorý navštevovali na pokyn súdu a ktorý mal z tohto dôvodu prehľad o situácii medzi rodičmi a maloletou. Otec nerešpektuje rolu matky a sústavne ju pred dcérou znevažuje. Poukázala na niekoľko situácií, kedy k takémuto konaniu prišlo. Spochybňovanie vzťahu matky a jej nového partnera považuje v danej veci za irelevantné, najmä keď tento vzťah je stabilný. Do pozornosti odvolacieho súdu dala vykresľovanie sa otca ako ideálneho rodiča, ktorý však v skutočnosti nemá prehľad ani o zdravotnom stave dcéry a jej lekároch. Zotrváva aj na svojich tvrdeniach ohľadom zanedbávania hygieny maloletej v čase, keď starostlivosť o ňu zabezpečuje otec. V súvislosti s vynakladaním výdavkov nad rozsah výživného opakovane dodáva, že všetky výdavky súvisiace so škôlkou a prípadným ochorením uhrádza sama. Otec síce mal. J. kúpiť ošatenie, ktoré však môže užívať len u otca. V súvislosti s predloženým súkromným znaleckým posudkom uviedla, že otec tak ako to vyčítal Mgr. Vačkovej, že ide o jednostranné posúdenie, postupoval rovnako, keď matka nebola k vyšetreniam, ktoré boli podkladom pre jeho vypracovanie prizvaná. Predložený súkromný znalecký posudok považuje za bezpredmetný, pretože bol zhotovený na základe zadania žiadateľa a venoval sa ním položeným otázkam, nie otázkam súdu, prípadne aj otázkam matky. Znalec sa nevenoval záujmom dieťaťa, ale záujmom žiadateľa. J. nemá záujem o rozšírenie styku, je zastabilizovaná u matky a vyhovuje jej terajší styk. Znalecký posudok vychádza z nepravdivých informácií otca, ktorý tie isté skutočnosti prezentuje pred súdom. Posudok je neobjektívny, keďže nebola k vyšetreniu prizvaná matka a vyšetreniam sa teda nepodrobila. Maloletá v diagnostickom rozhovore uvádza tvrdenia, ktoré mala uviesť matka, pričom tieto tvrdenia nie sú jej vlastné. Ide o manipuláciu zo strany otca za účelom pomsty matke, čoho výsledkom sú aj závery znalca. S poukazom na uvedené zotrvala na návrhu ohľadom zúženia styku mal. J. s otcom.

18.1. K vyjadreniu matky z 05. 06. 2019 sa písomne vyjadril otec maloletej pridŕžajúc sa odvolania z 09. 04. 2019 a vyjadrení z 27. 05. 2019 a 13. 06. 2019 a zároveň poukázal na závery ZP 13/2019, ktorý predložil súdu. Vyjadrenie matky z 05. 06. 2019 sa nezakladá na pravde, matka v ňom zámerne zavádza súd a bezdôvodne osočuje aj ďalších členov rodiny a svoju matku. K väčšine nepravdivých matkiných tvrdení som sa už vyjadril a poprel ich. Trval na tom, že partner matky je pre J. cudzí človek, rovnako ako je J. cudzia pre neho, čo sa prejavuje aj v rozdielnom postoji k obom deťom v ich novej domácnosti. Poprel, že by som sa o L. vyjadroval nepekne, súhlasil, že je to dobré, slušné dieťa, ale vzhľadom na situáciu, do ktorej ich L. otec a J. mama dostali, je medzi dievčatami určitá rivalita. Čo sa týka odborného vyšetrenia za účelom vypracovania znaleckého posudku, nebolo robené kvôli tomu, že by mala J. nejaký problém, ale z dôvodu, že v konaní niekoľkokrát navrhoval znalecké dokazovanie, ktorým by znalec objektívne posúdil vzťah maloletej k obom rodičom a zhodnotil vhodnosť striedavej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie návrhu nevyhovел a vo veci rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Poprel tvrdenia matky, že by sa o nej alebo jej spôsobe života pred dcérou negatívne vyjadroval. Znalec v záveroch ZP potvrdil, že nezistil žiadne negatívne ovplyvňovanie dieťaťa voči osobe druhého rodiča. Maloletá je spontánne a pozitívne naladené dieťa, ktoré bez väčších ťažkostí dokáže prechádzať od jedného rodiča k druhému. Dcére pocit istoty a bezpečnosti a pocit, že patrí do rodiny, z ktorej pochádza, a na ktorú jej matka zanevrela. Predkladanie dôkazov o nákupe vecí a prispievania mimo výživného považuje za nepodstatné, podstatné je, že dcére u neho nič nechýba. Dôrazne poprel, že by počas manželstva zabezpečovala chod domácnosti matka, alebo že by sa delili o výdavky na výstavbu domu. Poznámeneal, že predmetom konania však nie je vyporiadanie BSM, preto sú jej tvrdenia v tomto smere nepodstatné. V súvislosti s prebiehajúcim stykom uviedol, že tento podľa súdneho rozhodnutia síce prebieha, ale je nedostatočný. Tvrdenia o tom, že zanedbáva dcérinu hygienu považuje za klamstvá. Zdôraznil, že J. má 6 rokov a dokáže sa aj sama rozhodnúť, čo si oblečie a nikdy by si ani sama neobliekla naspäť špinavú bielizeň. Záverom poukázal na závery súkromného znaleckého posudku. Má za preukázané, že sú splnené podmienky pre zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, preto žiadal, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako uviedol v odvolaní.

18.2. K vyjadreniu matky z 05. 11. 2019 otec poznámeneal, že matka vo vyjadrení neuvádza žiadne nové skutočnosti, iba opakuje ničím nepodložené klamstvá, ku ktorým sa už podrobne vyjadril, naposledy práve v podaní z 11. 11. 2019, ktorého sa v celom rozsahu pridŕžiava, rovnako ako odvolania z 09.

04. 2019 a následných vyjadrení z 27. 05. 2019 a 13. 06. 2019, poukázal aj na závery ZP 13/2019. V súčasnej dobe styk s dcérou prebieha v zmysle rozhodnutia súdu prvej inštancie, avšak pokiaľ ide o styk nad upravený rozsah je to závislé od dohody s matkou, čo je problematické. Matka maloletú na styk riadne nepripravuje, len dcéru postaví pred dom, aby odišla s otcom. Ďalej vo vyjadrení zopakoval svoje tvrdenia z predchádzajúcich svojich vyjadrení, a to týkajúce sa nevhodných pomerov u matky, problematického vzťahu maloletej s partnerom matky a jeho dcérou z predošlého vzťahu, značne okliešteného styku s dcérou, nedostatočne vykonané dokazovania vychádzajúce z neaktuálnych správ z psychologicko-poradenského referátu ÚPSVaR, zamietnutého návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania, nesprávny postup kolízneho opatrovníka a nedostatočné plnenie si povinností pri zastupovaní maloletého dieťaťa v súdnom konaní, matkou zavinený rozpad manželstva pre neveru, uhrádzanie nákladov maloletej na ošatenie a iné veci nad rozsah vyživovacej povinnosti a odlúčenie dcéry od otca a bránenie jej v styku nielen s otcom ale aj ostatnou rodinou. Záverom poznamenal, že zotrváva na odvolacom návrhu vyjadrenom v podanom odvolaní.

19. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané manželom - otcom maloletého dieťaťa ako oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletej J. C., nar. XX. XX. XXXX a výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 2 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

20.1. Podľa § 398 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

20.2. Podľa § 398 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

20.3. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

21. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

22.1. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

22.2. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

22.3. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, a preto obidvaja rodičia sú oprávnení a povinní svoje maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, samozrejme, pokiaľ tieto rodičovské práva a povinnosti neboli rozhodnutím súdu obmedzené alebo pokiaľ súd rodičov týchto práv a povinností nepozbavil alebo ich výkon nepozastavil.

23.1. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania otca zistil, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 18. 07. 2017 sa ako manžel domáhal rozvodu manželstva s manželkou (matkou maloletej J.) a zároveň sa domáhal zverenia mal. J. C., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti otca

a matke navrhol uložiť povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 200 eur mesačne. V priebehu konania sa domáhal zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. O podanom návrhu súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom.

23.2. Otec maloletej v odvolaní namietal výroky o úprave práv a povinností manželov -rodičov k maloletej J., teda výroky o zverení maloletej J. do osobnej starostlivosti matky a o úprave styku otca s mal. dcérou. Zotrval aj v priebehu odvolacieho konania na zverení maloletej dcéry do jeho starostlivosti, resp. striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, poukazujúc pritom na dobré pozitívne vzťahy medzi ním a dcérou a na obavu z odcudzenia sa maloletej pri realizácii tak okliešteného styku ako bol upravený napadnutým rozhodnutím.

24. Novela zákona o rodine vykonaná zákonom č. 217/2010 Z. z. zaviedla do rodinného práva inštitút tzv. striedavej osobnej starostlivosti. Striedavá osobná starostlivosť je taká úprava osobnej starostlivosti o dieťa, keď je dieťa v osobnej starostlivosti každého z rodičov po určitú presne určenú dobu tak u otca ako aj u matky. Dieťa sa teda zverí do starostlivosti striedavo jednému a druhému rodičovi na presne určené časové obdobie opakovane. Laicky by sa dalo povedať, že ide o pravidelné striedanie miesta pobytu dieťaťa. Ide o pomerne prelomový spôsob osobnej starostlivosti o dieťa, ktorý zohľadňuje právo obidvoch rodičov na výchovu dieťaťa po ich rozchode.

25. Z ustanovenia § 24 ods. 2 CSP vyplýva, že ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, súd musí skúmať, či sú dané podmienky na jej realizáciu a najmä, či striedavá osobná starostlivosť bude v záujme dieťaťa. Právna úprava zakotvená v § 24 ods. 2 Zákona o rodine korešponduje s Dohovorom o právach dieťaťa prijatým 20. novembra 1989, ktorý v článku 3 ods. 1 určuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či je už uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Článok 8 ods. 1 Dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a základným zmyslom starostlivosti musí byť pritom záujem dieťaťa. Rovnako aj listina základných práv a slobôd vo svojom článku 32 ods. 1 v spojení s ods. 4 určuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov, deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

26. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obojmu rodičovi a vždy prihliada na záujem dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a na schopnosti rodičov vzájomne sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi (§ 24 ods. 4 Zákona o rodine). Rodičovské práva sú zakotvené v § 28 Zákona o rodine, pričom štandardom pri schopnosti oboch rodičov a záujme aspoň jedného z nich je striedavá starostlivosť, len vo výnimočných prípadoch nie a túto výnimočnosť a dôvod pre nemožnosť striedavej starostlivosti súdy skúmajú. V zmysle zákona o rodine obaja rodičia sú spôsobilí vychovávať dieťa, pokiaľ nie je preukázaný opak. Striedavá starostlivosť chráni záujem zachovať dieťaťu oboch rodičov a umožňuje zachovať dieťaťu aspoň rekonštruovanú rodinu, keď už došlo k rozchodu alebo rozvodu rodičov. Striedavá starostlivosť je alternatívou, ktorá deťom pomáha prekonať adaptáciu na zmenu vzťahových pomerov. Takýmto riešením sa z ich života nevytratí významnejším spôsobom ani jeden z rodičov. Pri striedavej starostlivosti ide o to, že aj keď dieťa prichádza o rodinné istoty, bude mať k dispozícii rovnako oboch rodičov; je to forma, ktorá ochráni dieťa od toho, aby sa muselo rozhodovať, ktorý rodič je ten dobrý, selektovať a potláčať svoje potreby a túžby vo vzťahu k jednému alebo druhému rodičovi. Rodičia musia spolu komunikovať a mať na mysli v prvom rade prosperitu a pohodu svojho dieťaťa, pričom si majú vytvoriť takú formu interakcie, ktorá nebude svojím konfrontačným charakterom na dieťa doliehať. Základným mementom pre každého z rodičov by mala byť skutočnosť, že snahou predostierať dieťaťu problematický obraz toho druhého rodiča sa aktívne podpisujú na možných negatívnych dopadoch v jeho vývine.

27. Z uvedeného vyplýva, že predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť kumulatívne (súčasne) splnené, sú: a/ jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, b/ lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, c/ spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, d/ záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa (predpokladom nie je záujem obidvoch rodičov o striedavú osobnú starostlivosť, ale záujem o osobnú starostlivosť, teda že

obidvaja rodičia chcú mať dieťa u seba), e/ súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti.

28.1. Podľa § 38 ods. 1 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

28.2. Podľa § 38 ods. 2 CMP, názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

29.1. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

29.2. Podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

29.3. Podľa čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni.

29.4. Podľa čl. 12 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa, za tým účelom sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

30. Odvolací súd poukazuje v súvislosti so skúmaním najlepšieho záujmu maloletého na Dohovor o právach dieťaťa, prijatého dňa 20. 11. 1989, ktorý vo svojom článku 3 ods. 1 stanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, či je už uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Zároveň článok 8 ods. 1 Dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom záujem dieťaťa. Rovnako tak Listina základných práv a slobôd vo svojom článku 32 ods. 1 v spojení s ods. 4 určuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov môžu byť obmedzené a nepĺnajúce deti môžu byť od rodičov odlúčené proti ich vôli len rozhodnutím súdu na základe zákona.

31.1. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné zdôrazniť, že potreba zabezpečenia ochrany maloletého z hľadiska vnútroštátnej úpravy vychádza najmä zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. Sleduje sa najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý bol ako zásada zakotvená prijatím zákona č. 175/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o rodine. V zmysle uvedenej zásady je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod.

31.2. V záujme maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju.

32.1. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu súdneho spisu, z konania pred súdom prvej inštancie a podaného odvolania dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné, pretože súd prvej inštancie nedostatočne skúmal splnenie podmienok na zverenie maloletej J. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, resp. neskúmal záujem maloletého dostatočne a iba stroho a vágne konštatoval, že zverenie do striedavej osobnej starostlivosti nie je za danej situácie medzi rodičmi vhodné, keďže bolo preukázané, že kontakt a komunikácia medzi rodičmi je problematická, nie je priateľská, je skôr len na hranici akejsi zdvorilostnej úrovni nevyhnutnej na odovzdanie si dieťaťa na styk a jeho prípravu pred stykom.

32.2. Odvolací súd vytýka súdu prvej inštancie, že aj napriek vykonanému rozsiahlemu dokazovaniu sa nedostatočne zameril na skúmanie záujmu maloletého dieťaťa na zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov na čas po rozvoze manželstva. Skúmanie súdu bolo zamerané výlučne na posudzovanie podmienok realizácie striedavej osobnej starostlivosti na strane rodičov, aké majú medzi sebou vzťahy, akú majú komunikáciu, či sú alebo nie sú schopní si odovzdať informácie o spoločnej dcére. V kontexte uvedeného však prvoinštančný súd opomenul prihliadnuť na samotné dieťa

a jeho vzťah k rodičom, k matke i otcovi. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzal aj zo správ z psychologicko-poradenského referátu ÚPSVaR Nové Zámky, z ktorých jednoznačne vyplýva, že hoci rodičia majú medzi sebou vzťahy poznačené neverou matky maloletej, maloletá má pozitívny citový vzťah k obojrodičom, teda rovnako tak k matke ako aj otcovi. Je potrebné poznamenať, že uvedené správy síce neboli v čase rozhodnutia súdu najaktuálnejšie (správy z roku 2018 a rozhodnutie bolo vyhlásené v roku 2019), avšak v konaní nebolo preukázané, že by prišlo k podstatnej zmene a akýmkoľvek udalostiam, ktoré by zmenili postoj a správanie sa maloletej k otcovi, ktorá by k nemu následne prechovávala negatívny vzťah. Práve naopak, mal. J. sa rovnako dobre cíti aj v prítomnosti otca, nepociťuje strach a neistotu. V prítomnosti oboch rodičov sa správa prirodzene.

33. Za podstatné považuje odvolací súd dať do pozornosti vôľu otca starať sa o maloletú dcéru J., pričom z dokazovania jednoznačne vyplýva, že otec má s dcérou veľmi pozitívny vzťah, a keďže je tento vzťah vzájomne pozitívny, má odôvodnený záujem na tom, aby mal rovnakú možnosť podieľať sa na starostlivosti a výchove maloletej J.. Skutočnosť, že v zmysle vyššie citovaných ustanovení má byť zachované právo dieťaťa na starostlivosti a výchove oboch rodičov aj v prípade, ak spolu nežijú, je skôr ideálna ako reálna. Za predpokladu, že je dieťa zverené do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, vždy nastáva nerovnováha v prospech jedného z rodičov. Práve na priblíženie sa k zachovaniu tohto práva dieťaťa slúži inštitút striedavej osobnej starostlivosti, kedy sa v rovnakom rozsahu podieľa na výchove a starostlivosti o dieťa každý z rodičov, zohľadniac pritom samozrejme časový interval a dĺžku striedavej osobnej starostlivosti. S poukazom na uvedené je v prípade, ak sú skutočne rodičia spôsobilí sa o dieťa riadne postarať, zabezpečiť uspokojenie všetkých jeho potrieb a navyše aspoň jeden z rodičov má o striedavú osobnú starostlivosť záujem, je potrebné, aby sa súd dôsledne zaoberal tým, či je takéto rozhodnutie v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, pričom tento záujem je potrebné mať vždy na zreteli ako prvoradé kritérium (čl. 5 Zákona o rodine). Súd teda musí brať zreteľ na to, aby starostlivosť bola poskytovaná primárne zo strany rodičov, nie tretích osôb, za predpokladu, že túto starostlivosť dieťaťa zabezpečiť vedia. Ignoráciou práv dieťaťa na oboch rodičov (a tomu korelujúce rodičovské právo otca, či matky), najmä za situácie skutočného záujmu druhého z rodičov na starostlivosti o dieťa, býva vyvolávaný paradox, že s biologickým dieťaťom trávi viacej času (a má na neho vplyv) nový partner biologického rodiča maloletého dieťaťa. Odvolací súd poznamenáva, že podstatnou je aj skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by sa otec o maloletú nevedel postarať a hlavne, že nebol jednoznačne (zistený) vylúčený záujem dieťaťa na úprave striedavej starostlivosti. Pokiaľ ide o tvrdenia matky ohľadom zanedbania starostlivosti, zanedbania hygieny alebo nevhodného vyplňania voľného času maloletej pozeraním nevhodných televíznych programov, odvolací súd ich posúdil ako nedôvodné, nemajúce úplne oporu vo vykonanom dokazovaní a bez hlbšej relevancie.

34. Posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa nie je otázkou skutkovou, ale právnym posúdením veci, pri posudzovaní ktorého súd prioritne prihliada na potreby maloletého dieťaťa, a pokiaľ ide o úpravu styku, musí zohľadniť vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, citové a vývinové potreby, vo vyššom veku i školskú dochádzku, mimoškolskú činnosť a v neposlednom rade zohľadniť i samotnú vôľu maloletého dieťaťa, ktoré skúmanie si v danom prípade vyžiada rozsiahlejšie dokazovanie v rámci konania vo veci samej. V tejto súvislosti je teda pre konečné rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov alebo do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je nevyhnutné vykonať doplnenie dokazovania, na základe ktorého potom súd môže posúdiť, či je v záujme maloletej J. otcom navrhovaná úprava výkonu rodičovských práv a povinností, a či sú splnené predpoklady a podmienky pre jej výchovu a starostlivosť vo forme striedavej osobnej starostlivosti oboma rodičmi alebo je vhodnejšie s ohľadom na záujem maloletej jej zverenie do striedavej osobnej starostlivosti jedného z rodičov. Spôsob zisťovania záujmu maloletej J. treba zvoliť primerane k jej veku. Zisťovanie má teda smerovať k vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti.

35. Keďže súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal skúmaním podmienok striedavej osobnej starostlivosti, najmä s ohľadom na najlepší záujem maloletej, dospel k záveru o potrebe zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov upravujúcich výkon rodičovských práv a povinností procesným postupom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v predmetnom rozhodnutí (§ 391 ods. 2 CSP).

36.1. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

36.2. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

37. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).